

Panium – Kilences szám

Negyedik vonal

Jeff Pippenger

2025-04-01

És a déli király haragra gerjed, és kivonul, hogy megütközzék vele, tudniillik az északi királlyal; és az nagy sokaságot állít csatasorba, de a sokaság annak kezébe adatik. És amikor elsöpri a sokaságot, felfuvalkodik a szíve; és sok tízezret elhullat, de nem erősödik meg általa. Dániel 11:11–12.

A tizenegyedik és tizenkettedik vers Putyin győzelmét az Ukrajna és az Európai Unió fölött, valamint a Putyinra nézve a győzelme utáni következményeket és utóhatásokat az ukrainai háborúban azonosítja, amint azt Ptolemaiosz Kr. e. 217-ben, Raphián aratott győzelme, illetve a tizenkettedik versben bekövetkező bukása jelképezi. A versek témája a déli király felemelkedése és bukása.

Eddig a cikkek a tizenegyedik fejezet prófétai vonalainak alapvető témáit azonosították. Mielőtt továbbhaladnánk a fejezetben, a tizenegyedik versre még egy kis időt kell szánnunk. Dániel tizenegyedik fejezetének tizenegyedik verse összhangban áll a Jelenések könyve tizenegyedik fejezetének tizenegyedik versével.

És három és fél nap múlva az Istentől való életnek Lelke beléjük szállt, és lábukra álltak; és nagy félelem szállta meg azokat, akik látták őket. Jelenések 11:11.

2023-ban a két tanú, akiket a mélységből feljövő fenevad megölt, talpra állt. A republikánus szarv tanúságtétele 2015-ben kezdődött Donald Trump elnökjelöltségének bejelentésével, és 2020-ban a sárkány, amelyet a világban a globalisták képviselnek, valamint azok a globalisták, akik a Demokrata Pártot alkotják, együtt a Republikánus Párt globalistáival (RINO-k), elcsalták a választást és Joe Bident ültették hivatalba, így módon megölve Donald Trumpot az utcán. A protestáns szarv, amelyet a Future for America szolgálat képvisel, egy téves előrejelzés terjesztése által öletett meg, amely az iszlám Nashville elleni támadását írta le. 2023-ban mind a republikánus, mind a protestáns szarv feltámadt. A tizenegyedik vers az ukrán háború kezdetét az 2014-től fogva tartó időszakban azonosítja, egészen Putyin és Oroszország végső győzelméig.

A tizenegyedik vers az a vizuális próba, amely az ítéletben tetőzik az adventizmus egésze számára, de azok számára is, akik elfogadták szeptember 11-ének világosságát és a harmadik jaj érkezését; elsősorban azonban azoknak szól, akiket felelősségre vonnak a prófécia világosságáért, amely 2023 júliusa óta fokozatosan feltárult.

Az adventizmus vezetését 1989-ben mellőzték, amint azt Krisztus születése előképezte abban a prófétai időszakban. Krisztus keresztségekor kezdte el elhívni a tanítványokat, akik a keresztény egyház „alapját” képezték, s ezzel előképezve 9/11-et, amikor a harmadik jajként érkező iszlám megjelenésével az Úr visszavezette népét Jeremiás régi ösvényeire, amelyek az adventizmus alapjait jelképezik. 9/11-kor az élők ítélete Isten házában kezdődött, és az adventizmus éppoly

bizonyosan elutasította a Jelenések könyve tizennyolcadik fejezetének angyala által hozott világosságot, mint ahogyan a zsidók elutasították Jézust mint Messiást. Azok pedig, akik elfogadták a Jelenések könyve tizennyolcadik fejezetének angyala világosságát, ezt követően a 2020. július 18-i csalódás által próbáltattak meg.

2023 júliusában Dániel könyve 11. fejezetének 11. verse a jelenvaló igazság külső vonalát azonosítja. A prófétai külső beteljesedésnek az a világossága, amely Dániel 11:11-ben található, megnyílt a feltámadott szüzek előtt Jelenések könyve 11. fejezetének 11. versében. A Jelenések könyve azt a belső történelmet azonosítja, amelyet Dániel mint külső történelmet tár fel.

Azok, akik figyelembe vették a 2023 júliusától feltáruló világosságot, két különálló osztályt képviselnek, mert már voltak olyanok, akik 2023 júliusa után egykor együtt jártak, de többé nem járnak együtt. Az ítélet fokozatos, és 9/11-től kezdődően a Hetednap Adventista Egyház „időt kapott a megtérésre” amiatt, hogy elvetette „a prófétai értelmezés Miller és munkatársai által elfogadott szabályait”, amelyeket 1863-tól kezdve fokozatosan utasítottak el. 9/11-től 2020. július 18-ig a Hetednap Adventista Egyház megkapta utolsó alkalmat a megtérésre, és azon a ponton próbára tették azokat, akik részt vettek a 2020-as nashville-i kihirdetésben. Júliusban a megtisztítás végső szakaszát Dániel és a Jelenések könyve tizenegyedik fejezeteinek tizenegyedik versei jelképezik.

Ebben a megpróbáltatási folyamatban teljesedik be a három próba közül a második. A második próba látási próba, amelyet az étvágy próbája előz meg, és amely a harmadik próbával zárul, amely az előző két próbától eltérően lakmuszpróba. Amikor a szüzek éjfélkor felébrednek a kiáltásra: „Ímé, jő a Völegény”, az egyik csoport rendelkezik a szükséges olajjal, a másik pedig elvész. A milleriták éppen ezt a tapasztalatot teljesítették be, és ezáltal mind a külső, mind a belső prófétai vonal megértését nyilvánították ki.

Amikor a második angyal üzenetét hirdették azáltal, hogy a bukott protestáns egyházakat Babilon leányaiként azonosították, olyan üzenetet hirdettek, amely tapasztalatukon kívül állt. Ahhoz, hogy az Éjféli Kiáltás üzenetét hirdethessék, előbb önmagukat kellett meglátniuk mint a szüzeket, akik a késedelem idejében voltak. Dániel könyvének tizenegyedik fejezetében és a Jelenések könyve tizenegyedik fejezetében, a tizenegyedik versben a belső és külső üzenetek mint jelenvaló igazság tárultak fel 2023 júliusa óta.

Dániel első fejezetében a második, szemmel látható próba akkor következett be, amikor Dánielt és a három derék ifjat azoknál, akik a babiloni edelből ettek, „tekintetre” nézve szebbnek és kövérebbnek találták. A második fejezetben a szemmel látható próba prófétai próbában jelenik meg, amely megköveteli egy rejtett üzenet helyes értelmezését; végül pedig kiderül, hogy ez a bibliai próféciák birodalmainak képmása. Dániel első, második és harmadik fejezete a Jelenések könyve tizenegyedik fejezetének első, második és harmadik angyalát jelképezi.

A Jelenések könyve tizenegyedik fejezetének második angyala a millerita történelem külső üzenetét szólítja meg, és Dániel könyvének második fejezete szintén a külső vonalat tárgyalja a prófétai történelem fenevadakat ábrázoló képmásával. Az első fejezetben szereplő látható próba Dánielen és a három hűséges férfiún alapult, ennél fogva ez a belső vonal. A prófécia külső és belső

vonalai, amelyeket Dániel könyve elsőtől harmadik fejezetéig terjedő párhuzama képvisel a Jelenések könyve tizennegyedik fejezetének három angyalával, újabb tanúságát adják annak, hogy a második angyal üzenete a milleriták által teljesedett be.

A milleriták a Külső és a Belső üzenetet egyaránt hirdették, amikor betöltötték az Éjféli Kiáltás hirdetését. Külső üzenetük a Jelenések tizennegyedik fejezetének második angyala volt, s ezáltal a millerita üzenet közvetlenül kapcsolódott a második angyalhoz és a Dániel kettő képéhez. A kép a bibliai prófécia külső királyságait ábrázolja a szó szerinti Babilontól a modern Babilonig, amely az emberi kegyelmi idő lezárulásakor jut végére. A milleriták ismét összekapcsolódnak Babilon külső üzenetével. Dániel látási próbája azon az étrenden alapult, amelyet választott, hogy egyen, és a Jelenések tíz első angyala, aki alászállt, egyik lábát a földre, a másikat a tengerre helyezte, nyitott kis könyvet tartott, amelyet Jánosnak megparancsoltak, hogy egyen meg. Az első angyalt az étvágy jelképezi, és ezt látási próba követi. A látási próba magában foglalja az igazság belső és külső vonalát.

Dániel tizennegyedik fejezetének tizennegyedik verse, a Jelenések tizennegyedik fejezetének tizennegyedik versével párhuzamosan, a kettős vizuális próbát jelképezi. A próba a lakmuszpróbánál ér véget, amikor a szüzek nyilvánvalóvá teszik, hogy van-e olajuk, vagy nincs. Ez a megnyilvánulás közvetlenül a kegyelmi idő lezárulása előtt következik be, az Egyesült Államokban bevezetett vasárnaptörvény idején. A kegyelmi idő lezárulását a vasárnaptörvény idején 1844. október 22-e jelképezte előre. Közvetlenül 1844. október 22-e előtt, 1844. augusztus 17-én, a milleriták árhullámként vitték az üzenetet végig az Egyesült Államok keleti partvidékén.

1989 a vég ideje, amikor Dániel könyve felnyitattott; és amikor Dániel könyve felnyitattik, mindig a tudás gyarapodása következik be, amely az imádók két osztályát hozza létre. 1989 e három próbaútjelző közül az első, amint azt az első angyal 1798-as eljövetele előképezte. Amikor az első angyal 1840. augusztus 11-én alászállt, a Jelenések tizennyolcadik fejezetének angyalát előképezte, aki 9/11-én száll alá. A millerita történelem első csalódása jelezte a második angyal eljövetelét, és 2020. július 18-át, valamint a késedelem idejének kezdetét előképezte. A milleriták fokozatosan ébredtek rá a második angyal üzenetére, valamint arra, hogy ők a szüzek a tíz szűzről szóló példázatban. Teljesen felébredtek az 1844 augusztusában tartott exeteri tábori összejövetelen. A száznegyvennégyezer 2023 júliusában ébredt fel, amikor az Éjféli Kiáltás üzenete fokozatosan elkezdett felnyitattani.

A késedelem ideje véget ért a milleriták számára Exeterben, miként véget ért Lázár családja számára is, amikor Jézus feltámasztotta Lázárt, hogy ez legyen Krisztus szolgálatának megkoronázó cselekedete, amikor Lázár szolgálatának „pecsétjévé” lett. Lázár feltámadása a késedelem idejének végét és Isten népének elpecsételését jelzi. Az ezt követő diadalmas bevonulás előképe volt az éjféli kiáltás üzenete hirdetésének a millerita történelemben. Dániel könyve tizennegyedik fejezetének tizennegyedik versének témája a déli király felemelkedése és bukása, és ez elvezet a paniumi csatához a tizenharmadiktól a tizenötödik versig. Ezek a versek jelentik a lakmuszpróbát, ahol a pecsét azoknak a férfiaknak és nőknek a homlokára kerül, akiket a tizenhatodik versben zászlóul kell felemelni.

A tizenötödik vers a paniumi csatában teljesedett be, amely összhangban áll Krisztus caesarea filippi látogatásával. Ott, Caesarea Filippinél Krisztus Simon Barjona nevét Péterre változtatta, ezzel megjelölve a száznegyvennégyezer elpecsételését. Attól fogva a hamarosan bekövetkező kereszt világossága feltárult a tanítványok előtt. Amikor Krisztus közvetlenül a kereszt előtt Simon nevét Péterre változtatta, ez egybeesett Exeter és Lázár lakmuszpróbájával, amely a Jeruzsálembé való diadalmas bevonuláshoz vezetett. Az augusztus 12-től 17-ig tartó exeteri táborgyűlés az igazságban való végső megrögzülést jelképezi a megrázkódtatás előtt, amely Dániel és a Jelenések könyve tizenegyedik fejezeteiben a vasárnapi törvény földrengése.

„A Battle Creekben folyó munka ugyanilyen rend szerint alakul. A szanatórium vezetői hitetlenekkel vegyültek, kisebb-nagyobb mértékben bevonták őket tanácskozásaikba, de ez olyan, mintha csukott szemmel fognának munkához. Hiányzik belőlük az a lelki megkülönböztető képesség, hogy meglássák, mi törhet ránk bármely pillanatban. A kétségbeesés, a háború és a vérontás szelleme uralkodik, és ez a szellem az idők legvégéig erősödni fog. Mihelyt Isten népe elpecsételtek homlokán — ez nem valamiféle látható pecsét vagy jel, hanem az igazságban való meggyökerezés, értelemben és lélekben egyaránt, úgyhogy többé nem ingathatók meg —, mihelyt Isten népe elpecsételtek és felkészült a megrázásra, az bekövetkezik. Valójában már el is kezdődött. Isten ítéletei már most a földön vannak, hogy figyelmeztessenek bennünket, és megtudjuk, mi következik.” Manuscript Releases, 10. kötet, 252.

A száznegyvennégyezer elpecsételését az exeteri tábori összejövetel, Krisztusnak Simon nevét Péterre változtató cselekedete, valamint Lázár feltámasztása jelképezte. Az a feltámadás a Jelenések könyve tizenegyedik fejezetében szereplő két tanú feltámadását példázza. A tíztől tizenhatig terjedő versek a negyvenedik vers rejtett történetét ábrázolják. A negyvenedik vers rejtett történetének feltárása a tizenegyedik vers történelmi beteljesedésén és az ukrajnai háborún belül kezdődött. 2023 júliusától fogva ez a rejtett történet a Júda törzséből való Oroszlán által való feltöretés folyamatában van.

Amikor a Jelenések könyve tizenegyedik fejezetének tizenegyedik versében feltámadtak azok a jelöltek, akik a száznegyvennégyezer közé tartoznak majd, kezdetét vette az a szemléletes prófétai próba, amelyet ki kell állni a kegyelemidő vasárnapi törvényénél bekövetkező lezárulása előtt, s amelyet White testvérnő a fenevad képmásának próbájaként azonosít.

„Az Úr világosan megmutatta nekem, hogy a fenevad képmása még a kegyelemidő lezárulta előtt meg fog alakulni; mert ez lesz Isten népe számára a nagy próba, amely által örök sorsuk eldől. A ti álláspontotok annyira tele van ellentmondások kusza összevisszaságával, hogy csak keveseket fog megteveszteni.

„A Jelenések 13. fejezetében ez a téma világosan bemutatásra kerül; [Jelenések 13:11–17, idézve].”

„Ez az a próba, amelyen Isten népének át kell mennie, mielőtt elpecsételtek. Mindazok, akik Isten iránti hűségüket azáltal bizonyították, hogy megtartották törvényét, és megtagadták egy hamis szombat elfogadását, az Úr Isten, Jehova zászlaja alá sorakoznak, és elnyerik az élő Isten pecsétjét. Azok pedig, akik feladják a mennyei eredetű igazságot, és elfogadják a

vasárnapi szombatot, a fenevad bélyegét veszik fel.” Manuscript Releases, 15. kötet, 15.

A prófécia külső vonala a Dániel tizenegyedik fejezete tizenegyedik versének történetében tárul fel, a belső vonal pedig a Jelenések könyve tizenegyedik fejezete tizenegyedik versében. A külső vonal azonosítja, miként formálódik meg a fenevad képe — amely az egyház és az állam olyan összekapcsolódását jelképezi, amelyben az egyház uralja a kapcsolatot — az élők ítéletének időszaka alatt. A belső vonal azonosítja, miként formálódik meg Krisztus képe — amely az istenség és az emberség egyesülését jelképezi — az élők ítélete során.

A harmadik angyal és a százhuszonnégyezer reformmozgalma a vég idején, 1989-ben kezdődött, amint azt Dániel 11. fejezetének tizedik verse ábrázolja. Ekkor vette kezdetét Dániel 12. fejezetének tökéletes beteljesedése.

És így szólt: Menj el, Dániel, mert ezek az igék el vannak zárva és be vannak pecsételve a vég idejéig. Sokan megtisztulnak, megfehérednek és megpróbáltatnak; de a gonoszok gonoszul cselekszenek, és a gonoszok közül senki sem érti meg; az értelmesek azonban megértik. Dániel 12:9, 10.

A tizenegyedik fejezet tizedik verse egy olyan „megtisztulási folyamat” kezdetét jelképezi, amelyet az első angyal az Isten félelmeként ábrázol. A tizenegyedik és tizenkettedik versek azt jelképezik, amikor a száznegyvennégyezer megfehéřítetik. Zakariás könyve azonosítja ezt a tapasztalatot.

És megmutatta nekem Jósuét, a főpapot, amint az Úr angyala előtt állt, és a Sátánt, amint jobb keze felől állt, hogy ellene álljon. És monda az Úr a Sátánnak: Dorgáljon meg téged az Úr, ó Sátán; dorgáljon meg téged az Úr, aki kiválasztotta Jeruzsálemet: vajon nem tűzből kiragadott üszők-e ez? Jósué pedig szennyes ruhákba volt öltözve, és az angyal előtt állt. És felele és szóla azoknak, akik előtte álltak, mondván: Vegyétek le róla a szennyes ruhákat. Neki pedig ezt mondta: Íme, levettem rólad a te hamisságodat, és ünnepi ruhákba öltöztetlek téged. És mondtam: Tegyenek tiszta süveget a fejére. És tiszta süveget tettek a fejére, és ruhákba öltöztették őt. Az Úr angyala pedig ott állt. Zakariás 3:1–5.

Ez az igerész Krisztusnak mint Főpapnak végső szolgálatában teljesedik be, és a száznegyvennégyezer megpecsételését jelképezi.

„Zakariásnak Józsuéről és az Angyalról szóló látomása különös erővel alkalmazható Isten népének tapasztalatára az engesztelés nagy napjának záró jeleneteiben. A maradék egyház akkor nagy próba és nyomorúság közé kerül. Azok, akik megtartják Isten parancsolatait és Jézus hitét, érezni fogják a sárkány és seregei haragját. Sátán a világot alattvalóinak tekinti; uralmat szerzett még sok hitvalló keresztény fölött is. Itt azonban van egy kicsiny sereg, amely ellenáll az ő felsőbbbségének. Ha eltörölhetné őket a föld színéről, diadala teljes volna. Miként a pogány nemzeteket Izrael elpusztítására befolyásolta, úgy a közeli jövőben a föld gonosz hatalmait is felingerli majd Isten népének elpusztítására. Az emberektől meg fogják követelni, hogy engedelmeskedjenek emberi rendeleteknek az isteni törvény megsértésével.” Próféták és királyok, 587.

„Az engesztelés nagy napjának záró jelenetei” elsősorban a száznegyvennégyezer elpecsételését jelentik, amelyet ezt követően Isten többi gyermekének elpecsételése követ, akik jelenleg Babilonban vannak.

„Miközben Isten népe megalázza lelkét Őelőtte, és szívbeli tisztaságért könyörög, elhangzik a parancs: »Vegyétek le róla a szennyes ruhákat«, és felhangzanak a bátorító szavak: »Lásd, levettem rólad a te álnokságodat, és ünnepi ruhákba öltöztetlek téged.« Zakariás 3:4. Krisztus igazságának szeplőtelen palástját ráhelyezik Isten megpróbált, megkísértett, hűséges gyermekeire. A megvetett maradék dicsőséges öltözetbe öltözik, hogy soha többé be ne szennyezze őket a világ romlottsága. Nevük megmarad a Bárány életkönyvében, beírva minden korszak hűségesei közé. Ellenálltak a megtévesztő cselvetéseinek; a sárkány ordítása nem tántorította el őket hűségüktől. Most már örökre biztonságban vannak a kísértő fondorlataival szemben. Bűneik a bűn szerzőjére háríttatnak. Fejükre »tisztá süveget« tesznek.”

„Miközben Sátán sürgette vádjait, szent angyalok, láthatatlanul, ide-oda jártak, és a hűségesekre helyezték az élő Isten pecsétjét. Ők azok, akik a Bárányal együtt a Sion hegyén állnak, homlokukra írva az Atya nevét. Az új éneket éneklik a trón előtt, azt az éneket, amelyet senki sem tanulhat meg, csak a földről megváltott száznegyvennégyezer. „Ezek azok, akik követik a Bárányt, valahová megy. Ezek emberek közül váltattak meg, zsengeül Istennek és a Báránynak. És az ő szájukban nem találtatott álnokság: mert Isten királyi széke előtt feddhetetlenek.” Jelenések 14:4, 5.

„Most teljesedik be maradéktalanul az Angyal szava: »Halld meg most, Józsué főpap, te és társaid, akik előtted ülnek; mert csodajelül való férfiak ezek; mert íme, előhozom az én szolgálmat, a Csemetét.« Zakariás 3:8. Krisztus mint népe Megváltója és Szabadítója nyilatkozik meg. Most válnak valóban a maradék »csodajelül való férfiakká«, amint zarándokútjuk könnyei és megaláztatása átadják helyüket az örömmek és a tisztességnek Isten és a Bárány jelenlétében. »Ama napon ékes és dicsőséges lesz az Úrnak csemetéje, és a föld gyümölcse nagyságos és díszes Izrael megszabadultjai számára. És léssen, hogy aki Sionban meghagyatik, és megmarad Jeruzsálemben, szentnek mondatik, mindenki, aki az élők közé beíratott Jeruzsálemben.« Ézsaiás 4:2, 3.” Próféták és királyok, 591, 592.

A megpecsételés Dániel e szavainak második lépése: „megtisztíttatnak, megfehéríttetnek és megpróbáltatnak”. A tizenegyedik és tizenkettedik versek azonosítják Oroszország végső felemelkedését és bukását, a dél prófétai királyát, amely megelőzi a Pánium melletti csatát a tizenharmadiktól a tizenötödikig terjedő versekben. Amikor a száznegyvennégyezer nagy engesztelési nap zárójeleneteiben Krisztus által megszabadul szennyes ruháitól, „ékes süveget” kap, ami Dániel előléptetése a harmadik uralkodói méltóságra, a bíborpalásttal és az aranylánccal együtt. Ez ugyanakkor József aranylánc-ajándéka is, előléptetése a második uralkodói méltóságra, valamint a király gyűrűjének ajándéka. A „gyűrű” a királyi pecsétet jelképezi, amellyel az uralkodó törvényeit a királyi pecséttel hitelesítette.

Dárius a pecsétgyűrűjével lepecsételte a vermet, amelybe Dánielt az oroszlánok közé vetették.

Akkor a király parancsot adott, és odahozták Dánielt, és az oroszlánok vermébe vetették. A király pedig szólt, és ezt mondta Dánielnek: A te Istened, akit szüntelenül szolgálsz, ő megszabadít téged. Azután hoztak egy követ, és a verem szájára tették; a király pedig lepecsételte azt a maga pecsétgyűrűjével és főembereinek pecsétgyűrűjével, hogy Dániel felől a szándék meg ne változhassék. Dániel 6:16, 17.

A „pecsétgyűrű”-nek fordított héber szó a Strong-féle számozás szerint H5824, és egy olyan gyökszóból származik, amely a H5823-nak felel meg; jelentése: pecsétgyűrű (mint bevéssett tárgy). Józsué az angyal előtt, Dániel az oroszlánok vermében, József a fáraó előtt a száznegyvennégyezer elpecsételését jelképezik, amely Dániel tizenkettedik fejezetében a második próba, ahol azok, akik megtisztítottak, ezután „fehérré tétetnek”, mielőtt „megpróbáltatnának”. Ezeket a vonalakat „Zorobábel”, „Seáltiel fia” is jelképezi.

Ama napon, azt mondja a Seregek Ura, felveszlek téged, ó, Zerubbábel, Sealtiel fia, én szolgálom — így szól az Úr —, és olyanná teszek, mint egy pecsétgyűrűt; mert kiválasztottalak téged — ezt mondja a Seregek Ura. Aggeus 2:23.

Zorobábel jelentése: Babilon ivadéka, atyja pedig Sealtiel volt, mely név jelentése: „Istentől kért”. Zorobábel a második angyal üzenetét jelképezi, amely az utolsó napokban Babilon ivadékait Isten nyájába hívja. Az „ima” eleme a száznegyvennégyezerrel kapcsolódik össze, akik kihívják Babilon végső ivadékait, mert az a megújulás csak imádság által következik be.

„A valódi istenfélelem megújulása közöttünk minden szükségletünk közül a legnagyobb és legsürgetőbb. Ennek keresése legyen első feladatunk. Komoly erőfeszítésre van szükség, hogy elnyerjük az Úr áldását; nem azért, mintha Isten nem volna készséges áldását ránk árasztani, hanem mert mi nem vagyunk felkészülve annak befogadására. Mennyei Atyánk készségesebb Szentlelkét adni azoknak, akik kérik tőle, mint ahogyan a földi szülők jó ajándékokat adnak gyermekeiknek. Ám a mi feladatunk az, hogy megvallás, megalázkodás, bűnbánat és buzgó imádság által teljesítsük azokat a feltételeket, amelyek mellett Isten megígérte, hogy nekünk adja áldását. Megújulásra csak az imádságra adott válaszként lehet számítani. Amíg a nép ennyire szűkölködik Isten Szentlelkében, nem képes méltányolni az Ige hirdetését; de amikor a Lélek hatalma megérinti a szívüket, akkor az elhangzó beszédek nem maradnak hatástalanok. Isten Igéjének tanításától vezetve, Lelkének megnyilatkozásával, józan megfontoltságot gyakorolva, azok, akik összejövételeinken részt vesznek, drága tapasztalatra tesznek szert, és hazatérve készek lesznek áldásos befolyást gyakorolni.”

„A régi zászlóvivők tudták, mit jelent imádságban tusakodni Istennel, és élvezni Lelkének kiáradását. Ám ők letűnnek a cselekvés színpadáról; és kik lépnek elő, hogy helyüket betöltsék? Mi a helyzet a felnövekvő nemzedékkel? Megtértek-e Istenhez? Éberek vagyunk-e a mennyei szentélyben folyó munkára, vagy arra várunk, hogy valamilyen kényszerítő erő szálljon az egyházra, mielőtt felébrednénk? Azt reméljük-e, hogy az egész egyház feléled? Az az idő soha nem jön el.”

„Vannak olyan személyek a gyülekezetben, akik nem tértek meg, és akik nem egyesülnek buzgó, győzedelmes imádságban. Egyénileg kell hozzáfognunk a munkához. Többet kell imádkoznunk, és kevesebbet beszélnünk. Elhatalmasodik a gonoszság, és a népet meg kell

tanítani arra, hogy ne elégedjen meg a kegyesség látszatával annak lelke és ereje nélkül. Ha arra törekszünk, hogy megvizsgáljuk saját szívünket, elhagyjuk bűneinket, és kijavítsuk gonosz hajlamainkat, lelkünk nem emelkedik hiábavalóságra; bizalmatlanok leszünk önmagunkkal szemben, állandó tudatában annak, hogy a mi elégségünk Istentől van.” Selected Messages, 1. könyv, 121–122.

Az imádság útjelzője Dániel könyvében tárul elénk, leírva egyrészt egy imádságot a második fejezetben található külső üzenet megértésére, másrészt egy imádságot a kilencedik fejezetben ábrázolt belső üzenet beteljesítésére. Zerubbábel és atyja, Sealtiel a száznegyvennégyezer elpecsételését jelképezik a második próba idején, amely a fenevad képének látható próbája, s amely egyúttal a Jelenések könyve tizenegyedik fejezetének tizenegyedik versében ábrázolt belső próba, valamint a Dániel könyve tizenegyedik fejezetének tizenegyedik versében ábrázolt külső próba is.

A következő cikkben folytatjuk a tizenegyedik vers tárgyalását.